

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/272/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113232483
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5113232483.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľa: C. E., N.. XX.XX.XXXX, A. A. XX, XXX XX R. R., Š. Y.P. B., proti odporkyňi: MĀ. E., N.. XX.XX.XXXX, A. XXX XX R. XXX, Š. Y. B., o výživné manželky takto

rozhodol:

Návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal, aby bola odporkyňa zaviazaná zaplatiť mu výživné v sume 50,- eur mesačne za obdobie od 01.07.2011 do 11.11.2013, **z a m i e t a .**

Odporkyňi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ō v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 07.10.2013 podaným na Okresnom súde Žilina dňa 07.10.2013 a doplneným podaním zo dňa 09.12.2013 doručeným súdu dňa 09.12.2013 domáhal vydania rozsudku, ktorým by súd odporkyňi uložil povinnosť zaplatiť mu výživné v sume 50,- eur za obdobie od 01.07.2011 do 11.11.2013.

Návrh navrhovateľ odôvodnila skutkovo tak, že s odporkyňou uzavrel manželstvo dňa 18.11.1989, z ktorého pochádzajú tri deti, a to V. E., N.. XX.XX.XXXX, V. E., N.. XX.XX.XXXX, ktorý je v pestúnskej starostlivosti matky navrhovateľa a V. E., N.. XX.XX.XXXX, ktorý je v Detskom domove v Martine. Ďalej navrhovateľ uviedol, že je nezamestnaný, nemá žiadny príjem a je odkázaný na dávky sociálnej pomoci. S odporkyňou nežije 11 rokov a nemá o nej žiadne informácie. O deti neprejavuje odporkyňa záujem a neplní si svoje povinnosti. V doplnení návrhu navrhovateľ uviedol, že manželstvo s odporkyňou bolo ukončené rozvodom dňa 11.11.2013.

Navrhovateľ ako listinné dôkazy predložil sobášny list účastníkov a rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 8C/193/2013-22 zo dňa 11.11.2013.

Odporkyňa sa k návrhu, ktorý jej bol doručený náhradne podľa ust. § 47 ods. 2 O.s.p., písomne nevyjadrila.

Súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 04.04.2014. Vzhľadom ku skutočnosti, že sa účastníci na pojednávanie bez ospravedlnenia neúčasti a žiadosti o odročenie pojednávania neustanovili, pričom predvolanie na pojednávanie bolo navrhovateľovi riadne doručené a odporkyňi doručené náhradným spôsobom podľa ust. § 47 ods. 2 O.s.p., súd pojednával podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti účastníkov.

Súd tak vykonal dokazovanie oboznámením s listinnými dôkazmi produkovanými navrhovateľom, ako aj nižšie uvedenými listinami z pripojeného spisu Okresného súdu Žilina spis. zn. 8C/193/2013, pričom zistil nižšie uvedený skutkový stav.

Účastníci konania uzavreli dňa 18.11.1989 manželstvo, čo mal súd preukázané z ich sobášneho listu (č. I. 2 spisu).

Okresný súd Žilina č. k. 15P/306/2007-116 zo dňa 11.11.2008 (č. I. 5 pripojeného spisu Okresného súdu Žilina spis. zn. 8C/193/2013), ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.01.2009, nariadil ústavnú starostlivosť v tom čase maloletého V. E., N.. XX.XX.XXXX, ktorá bude vykonávaná v Detskom domove Martin a zároveň určil výživné rodičov na maloletého, a to navrhovateľovi ako otcovi sumou 2.500,- Sk mesačne a odporkyni ako matke sumou 1.500,- Sk mesačne.

Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 30P/39/2010-223 zo dňa 30.03.2011 (č. I. 3 pripojeného spisu Okresného súdu Žilina spis. zn. 8C/193/2013), ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.06.2011, zaviazal navrhovateľovi prispievať na výživu v tom čase maloletého V. E., N.. XX.XX.XXXX výživným vo výške 50,- eur mesačne s účinnosťou od 20.10.2010 vždy do 15. Dňa v mesiaci vopred na účet zariadenia Detský domov Martin. Týmto rozsudkom bol zároveň zmenený rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 15P/306/2007-116 zo dňa 11.11.2008 v časti výživného určeného navrhovateľovi na maloletého V..

Okresný súd Žilina č. k. 8C/193/2013-22 zo dňa 11.11.2013 (č. I. 22 pripojeného spisu Okresného súdu Žilina spis. zn. 8C/193/2013), ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.01.2014, manželstvo účastníkov rozviedol.

Podľa ust. čl. 4 Základných zásad zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, všetci členovia rodiny majú povinnosť vzájomne si pomáhať a podľa svojich schopností a možností zabezpečovať zvyšovanie hmotnej a kultúrnej úrovne rodiny. Rodičia majú právo vychovávať deti v zhode s vlastným náboženským a filozofickým presvedčením a povinnosť zabezpečiť rodine pokojné a bezpečné prostredie.

Podľa ust. § 18 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa ust. § 19 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Podľa ust. § 71 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa ust. § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa ust. § 75 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa ust. § 76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa ust. § 77 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa ust. § 120 ods 4 O.s.p., súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie

a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Ustanovenie § 120 ods. 1 O.s.p. oslabilo v našom civilnom procese zásadu súdom zisťovanej absolútnej materiálnej pravdy, tzv. skutočného stavu veci a zakotvilo zásadnú kontradiktórnosť súdneho konania. Účastníci konania majú tak povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Uvedené je výnimočne oslabené znením ust. druhej vety § 120 ods. 1 O.s.p., že súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. V zásade však teda účastníci v plnej miere znášajú dôkazné bremeno v celom priebehu sporového konania.

Koncepcia ponímania rodiny a manželstva je v našej spoločnosti a našom právnom poriadku založená na tradičnej filozofii, že muž a žena majú v manželstve rovnaké práva a povinnosti. Táto filozofia je zakotvená vo vyššie citovaných ustanoveniach čl. 4 Základných zásad, ako aj § 18 a § 19 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine. Zákonná úprava vyživovacej povinnosti medzi manželmi v zmysle ust. § 71 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine je tak premietnutím spomínanej koncepcie manželských vzťahov. Uvedená vyživovacia povinnosť je koncipovaná na zásade rovnosti životnej úrovne manželov tak v rovine kultúrnej, ako i hmotnej a taktiež na zásade potenciality, ktorá je závislá od možností a schopností oboch manželov. Rovnako by táto povinnosť mala byť posudzovaná v kontexte súladu s dobrými mravmi.

Súd návrh navrhovateľa na určenie vyživovacej povinnosti odporkyne k nemu posudzoval v zmysle vyššie uvedených ust. zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a uvedeného výkladu podstaty tohto druhu vyživovacej povinnosti.

Pokiaľ sa týka návrhu v časti o uloženie povinnosti odporkyne zaplatiť navrhovateľovi výživné v sume 50,- eur mesačne za obdobie od 01.07.2011 do 06.10.2013 (t. j. za obdobie pred podaním návrhu), súd s poukazom na znenie ust. § 77 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, v zmysle ktorého výživné možno súdom priznať len odo dňa začatia súdneho konania, návrh v tejto časti zamietol.

Pokiaľ ide o zvyšnú časť návrhu o uloženie povinnosti odporkyne zaplatiť navrhovateľovi výživné v sume 50,- eur mesačne za obdobie od 07.10.2013 do 11.11.2013 navrhovateľa v konaní zaťažovalo dôkazné bremeno na preukázanie hmotno-právnej podmienky pre priznanie žalovaného nároku podľa ust. § 71 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, t. j., že životná úroveň účastníkov je rôzna v dôsledku toho, že si odporkyňa voči nemu neplní vyživovaciu povinnosť. Navrhovateľ však v konaní neprodukoval žiaden dôkaz na preukázanie takejto skutočnosti. Obmedzil sa len na tvrdenie, že je nezamestnaný, nemá žiaden príjem a je odkázaný na dávky sociálnej pomoci. Navrhovateľom tvrdená skutočnosť, že je nezamestnaný, však nie je bez ďalšieho postačujúcou na to, aby súd mohol návrhu vyhovieť. Súd poukazuje ďalej na to, že deti účastníkov boli ku dňu podania návrhu, t. j. ku dňu 07.10.2013 plnoleté. Navrhovateľovi tak zrejme bráni zamestnať sa len situácia na trhu práce. Navrhovateľ však vôbec neprodukoval dôkazy o tom, aká je životná úroveň odporkyne, či je vôbec v jej možnostiach (navrhovateľ konkrétne neprodukoval žiadny dôkaz, z ktorého by vyplývala potencialita akéhokoľvek príjmu odporkyne z vykonávania práce v akejkoľvek forme, či už zo závislej činnosti, alebo z podnikania), schopnostiach a majetkových pomeroch, prispievať na jeho výživu. Navrhovateľ tak neprodukoval v konaní žiadne dôkazy, z ktorých by vyplývala rozdielnosť životnej úrovne účastníkov. Pokiaľ sa týka poukazu na to, že odporkyňa si neplní svoje povinnosti k deťom účastníkov a o tieto neprejavuje záujem, táto okolnosť môže mať relevanciu len vo vzťahu k povinnosti odporcu voči maloletým, avšak nijakým spôsobom nemôže odôvodňovať uloženie povinnosti odporkyne prispievať na výživu navrhovateľa.

Z vyššie uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa aj v tejto časti zamietol.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O náhrade trov konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p. a odporkyne náhradu trov konania nepriznal, aj keď jej toto právo vzhľadom na plný úspech v konaní

podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. prislúcha, a to z dôvodu, že si v zmysle ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p. nárok na náhradu trov konania návrhom neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.